

[J. O. Krag.]

mere i det nordiske? Regeringen har gjort, hvad den skal, og nu venter man på, at de andre skal svare. Hvorfor har statsministeren så frygtelig travlt? Han sagde både i den mundtlige del af åbningstalen og i den skriftlige, at det er de andre, der skylder os svar; vi behøver ikke at foretage os noget. Det blev også sagt i dag. Jeg synes, det er en alvorlig mistanke, hvis den får lov at leve videre, får lov at vokse ude i Europa, og jeg synes, at statsministeren skulle befri os for den og befri sig selv og sin regering for den.

Jeg har et par gode tanker, jeg gerne vil give statsministeren i den anledning. Man siger, at Danmark har gjort et udspil, som de andre skal svare på. Ja vel, det kan man godt sige man har i den udgave af rapporten om udvidet nordisk økonomisk samarbejde, der ligger på folketingets bord. Der kan man på side 27 finde udspillet indhold for landbrugsrets vedkommende. Men det er jo ikke et rigtigt udspil. Det er et katalog over otte forskellige muligheder, som teoretisk set kan anvendes til at skaffe bedre adgang for danske landbrugsvarer til det svenske marked, det norske marked osv. Men et katalog er ikke et udspil.

Det, jeg vil tilråde og opfordre statsministeren til, er, at han allerede nu inden statsministermødet og mødet under Nordisk Råd den 3.-4. november kommer med en klar tilkendegivelse over for de andre nordiske lande om, hvilke af disse otte muligheder han ønsker for de forskellige varers vedkommende, sådan at man i Norges regering, Sveriges regering og Finlands regering kan vide, hvad det er, vi ønsker at satse på. Det er klart, at en sådan konkretisering kan statsministeren ikke foretage uden en indgående forhandling med landbrugserhvervet; men jeg tror, landbrugserhvervet vil være interesseret i det, og jeg vil sige: glem ikke punkt 8, der går ud på, at vi skal have toldfri afsætning af industrielt forarbejdede landbrugsvarer. Den tror jeg der er megen fremtid i.

Det næste punkt, jeg vil nævne, er indu-

strien. Her siger man: vi vil toldunion, men af hensyn til dansk industris konkurrenceevne må vi bede om, at de toldforhøjelser, der kommer, bliver udsat i en årrække. Ja men hvis man vil have — og det er især Sverige, man her skal forhandle med — at svenskerne den 3.-4. november skal møde op og give et svar, må de have noget konkret at svare på. Fortæl dem, at for de og de varer vil vi have den toldudsættelse for 5 år eller 10 år. For andre varer vil vi have det for 15 år, og måske skal jern og stål i en særlig kategori, hvor man skal have den meget længe. I samme øjeblik man konkretiserer sit ønske over for forhandlingspartneren, har man en mulighed for at få et konkret gensvar og for at få en reel forhandling i gang. Jeg tror oprigtigt talt, at kom man med et sådant udspil, ville Sverige være til at få i tale, og så ville vi have mulighed for samtidig at få en landbrugsløsning og en industriløsning.

Og så er der pengene, disse rare penge, der skal sættes i fælles nordiske fonds og i en fælles nordisk investeringsbank. Jeg ved ikke, om den regering Palme, der nu kommer i Sverige, vil give flere penge i disse fonds, end regeringen Erlander ville. Finansministeren er, havde jeg nær sagt, lige så „sträng“ i den nye regering, som han var i den gamle — ja, den var lidt vanskelig at kapere! Men prøv dog at få snakket ud om det, og lad så ikke hele dette projekt, denne historiske beslutning, ende i en prutten og prangen om penge. Lad os så få at vide, hvor meget vi kan få, prøv at få mere; kan det ikke lykkes, all right, så få en tilføjelse i aftalen, hvorefter hele dette spørgsmål om disse fonds, som bl. a. dansk landbrug er interesseret i, kan genoptages efter en bestemt årrække, f. eks. efter 5 års forløb. Det er mit forslag, at den danske regering bør komme med et sådant udspil, komme med det nu og følge det op, dels med sådanne underhåndsforhandlinger, som jeg da ved er nødvendige mellem regeringer, når man vil forhandle reelt om at løse et problem, dels videre med de delvis fortrolige, delvis åbne